

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka CXVI.

Vydána dne 14. října 1920.

Obsah: (Čís. 556.—564.) 556. Nařízení o výpomoci při škodách válečných. — 557. Nařízení o obchodu bramborovou sadbou. — 558. Nařízení o stanovení lhůty dle § 9, odst. 3., zákona ze dne 24. června 1920, č. 417 Sb. z. a n., o čtvrté státní půjčce republiky Československé a o účasti majitelů rakouských a uherských válečných půjček na její upisování. — 559. Nařízení, kterým se nově upravuje obchod výrobky železářských hutí. — 560. Nařízení, kterým se mění §§ 26 d), 26 e) a 26 g) řádu vyhlášeného v příloze 1. císařského patentu ze dne 29. prosince 1915, č. 83 z. z., jímž změněn byl § 26 a doplněny §§ 42 a 43 českého zákona o myslivosti ze dne 1. června 1866, č. 49 z. z. — 561. Nařízení, kterým se mění § 47 moravského zákona honebního ve znění zákona ze dne 26. října 1912, čís. 20 z. z. z r. 1914. — 562. Nařízení, kterým se mění §§ 2 a 3 zákona ze dne 3. června 1912, čís. 38 z. z., o dávce z výkonu práva honebního na Moravě. — 563. Nařízení, kterým se mění § 29 moravského zákona rybářského ze dne 6. června 1895, čís. 62 z. z. z r. 1896. — 564. Opatření, jímž se mění a doplňují ustanovení rakouského zákona ze dne 22. ledna 1902, č. 40 ř. z., a uher. zák. čl. XXVI. z roku 1901 o poplatcích konsulárních.

Čís. 556.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 5. října 1920

o výpomoci při škodách válečných.

Na základě zákonů ze dne 15. dubna 1920, č. 333 Sb. z. a n., a ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., se ustanovuje toto:

§ 1.

Osobám, jež podaly přihlášku válečné škody ve smyslu vládního nařízení z 21. května 1920, č. 366 Sb. z. a n., může být ze státních peněz zálohou poskytnuta nezbytně nutná výpomoc, když

- škoda tato jest dostatečně prokázána,
- škodou touto byl žadatel vážně poškozen na své existenci,
- nebyl žadatel již jiným způsobem odškodněn,
- podpory dosud nezbytně potřebuje.

Existenci žadatele lze za vážně poškozenou považovati pouze tehdy, když bez udělení výpomoci byla by vážně ohrožena.

Při posuzování otázky, zda žadatel podpory pro svou osobu dosud nezbytně potřebuje, dlužno přihlížeti k veskerým jeho osobním, majetkovým a výdělkovým poměrům.

Jsou-li všechny předpoklady tyto splněny, může být výpomoc zálohou poskytnuta též pozůstalým po poškozeném, jestliže tento byl povinen podle zákona o ně pečovati, avšak jen tehdy, když jich výživa byla podstatně závislá na příjmu osoby poškozené.

§ 2.

Výpomoc tato může být poskytnuta do jedné čtvrtiny oné hodnoty, kolik způsobená škoda činí (při škodách na životě, zdraví a cti) podle zjištění nebo (při škodách věcných) podle přezkoumání smíšené komise zřízené podle § 8, bodu 2., vládního nařízení z 21. května 1920, č. 366 Sb. z. a n., nanejvýše však částkou 10.000 Kč.

§ 3.

O výpomoc budiž žádáno u toho úřadu (politického úřadu I. stolice nebo zahraničního zastupitelstva), u kterého byla podána přihláška válečné škody.

Jde-li o škody, k jichž zjištění podle § 8 vládního nařízení ze dne 21. května 1920, č. 366 Sb. z. a n., jsou příslušny komise na území republiky Československé, předloží úřad, u kterého žádost za výpomoc byla podána, žádost tuto, přezkoumaj jí, po případě porovnav jí s úředními záznamy o přihlášece škody a připojiv odůvodněný návrh, komisi zmíněné v § 2 tohoto nařízení. Tato komise rozhodne o žádosti s konečnou platností podle svého volného uvážení. Výpomoc vyšší nežli 1000 Kč lze poroliti pouze se souhlasem zástupce finančního úřadu.

§ 4.

Jde-li o škodu, jejíž zjištění není možno provést na území republiky Československé, může komise zmíněná v § 2 tohoto nařízení nebo zahraniční zastupitelstva Československé republiky povolití státnímu příslušníku bydlicímu v jejím obvodu

výpomoc v mezích §§ 1 a 2 tohoto nařízení, i když škoda není úředně zjištěna, ale jinak hořlivě prokázána.

§ 5.

Povolením výpomoci nevzniká straně nárok na náhradu přihlášené škody. Nebude-li přihlášená škoda nabazena, jest strana povinna k vyžvan příslušného politického úřadu I. stolice zálohu vrátiti.

§ 6.

Pokud se v tomto nařízení mluví o politických úřadech I. stolice, rozumějí se tím na území druhdy uherském administrativní vrchnosti I. stolice.

§ 7.

Obce jsou povinny spolupůsobiti při provádění tohoto nařízení.

§ 8.

Nařízení toto stává se ihned účinným a provedení jeho přísluší ministru vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.	Dr. Gruber v. r.
Dr. Beneš v. r.	Dr. Mičura v. r.
Dr. Engliš v. r.	Husák v. r.
Dr. Burger v. r.	Dr. Procházka v. r.
Dr. Kovařík v. r.	Dr. Fatka v. r.
Průša v. r.	Dr. Fajnor v. r.
Dr. Šusta v. r.	Dr. Brdlík v. r.

Čís. 557.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 5. října 1920

o obchodu bramborovou sadbou.

Dle zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., upravuje se obchod bramborovou sadbou takto:

§ 1.

Hospodaření bramborovou sadbou přísluší zásadně ministerstvu zemědělství.

Výkup a prodej bramborové sadby skupin b), c), d) §u 2 provádí zemske obilní ústavy dle zásad ministerstvem zemědělství stanovených.

Přidělováním bramborové sadby skupin b), c), d) §u 2 může pověřiti ministerstvo zemědělství hlavní zemědělské korporace. Ku krytí režie spojené s rozdělováním smí býti počítán

poplatek, který ustanoví ministerstvo zemědělství. Tento poplatek rozdělovací hrají kupec sadby.

§ 2.

Při bramborové sadbě rozeznávají se 4 skupiny, a to:

- původní (originální) sadba,
- první přesazení původní sadby,
- další přesazení původní sadby a osvědčená krajová sadba,
- obyčejná sadba.

Mimo to rozlišuje se bramborová sadba na:

- stolní brambory, zejména žlutodažinné,
- ostatní brambory, zejména průmyslové.

§ 3.

Pod a), b), c) §u 2 uvedené skupiny bramborové sadby podléhají uznávacímu řízení, zavedenému nařízením vlády republiky Československé ze dne 27. června 1919, č. 360 Sb. z. a n., a dle zásad uvedených ve vyhlášce ministerstva zemědělství republiky Československé ze dne 27. června 1919, č. 361 Sb. z. a n.

§ 4.

Brambory, které jsou zabrány do uznávacího řízení, nepodléhají, dokud o nich nebude rozhodnuto, záboru pro spotřební účely. Toto rozhodnutí musí se však státi do 15. dubna 1921.

§ 5.

Za uznanou sadbu bramborovou může pěstitel požadovati mimo nejvyšší přijímací cenu, ostatní příplatky a výhody stanovené pro brambory konsumní nařízením vlády republiky Československé ze dne 13. září 1920, č. 520 Sb. z. a n., ještě příplatek za sadbu. Tento příplatek stanovuje se na každých dodaných 100 kg sadby takto:

1. při původní sadbě ušlechtěné individuálním výběrem:

- u stolních bramborů až do 65 Kč,
- u ostatních bramborů „ „ 60 Kč;

2. při původní sadbě ušlechtěné hromadným výběrem:

- u stolních bramborů až do 45 Kč,
- u ostatních bramborů „ „ 40 Kč;

3. při prvním přesazení původní sadby:

- u stolních bramborů až do 35 Kč,
- u ostatních bramborů „ „ 30 Kč;

4. při dalším přesazení původní sadby a osvědčené krajové sadbě:

- u stolních bramborů až do 25 Kč,
- u ostatních bramborů „ „ 20 Kč.